

ind derunder? Der blev svaret af et Medlem af Udvalget, der har siddet i en af Landets Overretter, at det var tvivlsomt, men at Loven nok vilde blive benyttet saaledes, at det blev Gendarmerne, der fik Tilsynet med Opfyldelsen af Maskinlovens Bestemmelser. Dertil svarede jeg: Saa ere vi færdige med Politiet, saa maa vi gaa en anden Vej for at løse Spørgsmaalet. Man gif da den Vej, at man satte kommunale Tilsynsmænd baade i Byerne og paa Landet i Stedet for Politiet. Det Selvsamme har man bestemt i Brandsynsloven, der har man udelukket Politiet og lagt Tilsynet over paa kommunale Tilsynsmænd. Selv om vi gaa ind paa dette Lovforslag saaledes, som det nu foreligger med de af Udvalget stillede Endringsforslag om Tuberkulosen med Videre, hvorledes vil saa Forholdet stille sig i Praxis? Naar Tuberkulosen — og det er et af de farligste Punkter i denne Lov — breder sig i en Befætning, hvem skal saa afgjøre det? Skal vedkommende Eier eller vedkommende Politimester afgjøre, om der er Tuberkulose i en Befætning? Det vil i alt Fald let hælde, at en Politimester fra En eller Anden faaer Indberetning om, at der er en Befætning, i hvilken Tuberkulosen har udbredt sig, og saa har han efter Lovforslaget Ret til at kvide ind, for at der kan blive truffet skyldigere Foranstaltninger, naar det viser sig, at Tuberkulosen virkelig har bredt sig i Befætningen, han kan give Forskrifter om Afsondring, om Desinfektionforhold med Videre, han kan give Regler om Brugen af Mælken, og det er Politiets Pligt at paase, at disse Paalæg blive overholdte. Naar en Ko altsaa har faaet Tuberkulosen, kan han sende en Gensdarm ud, og saa kan der blive sat en Gensdarm bag ved hver Mælkepige, hvilket jo maaste kan være til Fryd og Gammen for Gensdarmen og Mælkepigen, men ikke til synderlig Fornøielse for Eieren. Saaledes vil Forholdet komme til at virke i det praktiske Liv. Ja, den ærede Minister rytter paa Hovedet, men jeg har den praktiske Erfaring i saa Henseende, og jeg veed nok, hvorledes Politiet røgter sit Hverv gennem Gensdarmene ude paa Landet. Det er derfor et Forhold, der bør klæres, før end man vedtager denne Udvidelse af Loven af 29de December 1857, thi Forholdet bliver det Samme paa dette Omraade, hvad enten man vedtager Ministerens Forslag eller Lovforslaget med de Endringer, som Udvalget har stillet. Garantien for, at der ikke bliver gjort den Slags Overgreb fra Politiets Side, som man ikke kan være tjent med, er borte. Den har jeg faaet indført i mit Endringsforslag, som jeg siden

skal komme til at omtale. Men desuagtet bør Forholdet til Politiet og Spørgsmaalet om, hvad der ved skal forstaaes, efter min Formening klæres, forinden dette Forslag forlader denne Sal.

Jeg skal nu gaa over til at omtale enkelte Endringsforslag, som ere stillede af Medlemmer af Udvalget. Det første, jeg skal omtale, er Endringsforslaget under Nr. 12, som gaar ud paa, at sidste Punktum af 5te Stykke i § 10 B. skal gaa ud. Det vil jeg indstændig anbefale det høie Thing at vedtage, da denne Bestemmelse i det sidste Punktum af 5te Stykke er aldeles urimelig. Thi naar der staar, at en Mands sunde Husdyr ikke maa komme paa alfar Vej eller føres bort, er dette aldeles urimeligt. Sætter man f. Ex. det Tilfælde, at en Mands Hestebeætning har Kværke, maa han ikke engang Gang med egen Befordring hente Væge og Jordemoder til sin Husstand. Dette er en saa forkert Bestemmelse, at den ikke bør optages i Loven. Jeg vil altsaa varmt anbefale, at man stemmer for Endringsforslaget under Nr. 12, stillet af et Mindretal i Udvalget, og naar det bliver vedtaget, ville Endringsforslagene under Nr. 13 og 14 falde bort. De forbedre ganske vist Parasitgrafen en Del, men desuagtet vilde dette Punktum ikke blive tilfredsstillende. — Det næste Endringsforslag, jeg vil omtale, er det under Nr. 22, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af 3 Medlemmer. Dette Endringsforslag gaar ud paa, at der skal optages en Bestemmelse om, at tubertelshyge Kreaturer, som findes paa Markeder og Dyrskuer, skulle brændes paa Huden, naar de ikke øieblikkelig blive nedslaaede. Denne Bestemmelse vil man ikke engang gjøre gjældende overfor særlig ondartede Sygdomme, saa jeg finder unegtelig, at det er noget behynderligt, at man vil anvende Bestemmelsen overfor en mindre smitsom Sygdom, thi det forbedrer slet ikke Forholdet. Jeg vil anbefale, at man ikke saaledes skal brændemærke Folks Kreaturer, men at man gaar den samme Vej, som man gaar med Hensyn til de mindre ondartede Sygdomme, idet man siger, at det og det Kreatur, som har den og den Sygdom, maa forlade Markedet. Det maa være Straf nok. Som Følge deraf vil jeg ogsaa anbefale at stemme imod Endringsforslaget under Nr. 27, som falder sammen med Forslaget under Nr. 22. Derimod vil jeg meget anbefale at stemme for Endringsforslaget under Nr. 23, som gaar ud paa, at andet og tredie Stykke i § 12 skal udgaa, thi det er en aldeles urimelig Bestemmelse, at Hingste, Thre og Orner, som stilles til almindelig fri Vedækning een Gang aarlig i